

BYLO NÁM NĚKDY LÍP...

ČASOPIS (NEJEN) MLÁDEŽE CB LETOVICE

10 / zima 2007

*Dopis
Motivace na potlač a popojed'
Think again
A něco na víc...*

Editorial

Po delší pauze je tu opět jubilejní, již desáté, číslo našeho – vašeho neoficiálního mládežnicko-sborového časopisu *Bylo nám někdy líp*. Jde o první číslo v tomto kalendářním roce a doufáme, že v něm naleznete hezké Časopis nějakým se Vám dobro-

dářním roce a doufáme, že v něm naleznete hezké Časopis nějakým se Vám dobro-
počtení pro případ teplé i studené zimy. je otevřen příspěvkům všech, kteří chtějí způsobem do dalších čísel přispět. Pokud bude časopis líbit, budeme rádi za drobný volný příspěvek na náklady spojené s výročasopisu, případně přebytky pak jdou na podporu aktivit Divadelního spolku TofAm. Za celý redakční tým Vám přeji vše dobré v novém roce.

-Tom T.-

Potlač a pojeď' 2006 aneb motivace na ročník 2007

Motivace...

Je mi velkou ctí sepsat reportáž z expedice do jižních Čech, která se konala počátkem července tohoto roku. V počtu čtrnácti nadšenců jsme vyrazili vlakem do Jindřichova Hradce. Toto místo počátku nebylo zvoleno náhodně, loni jsme tu ukončili cyklistické „Potlačování“, jak zněl název první akce tohoto druhu. Již z názvu vidno, že nešlo o to každý den ujet co nejvíce kilometrů a že se mohl zúčastnit ten, kdo jezdí na kole hodně, i ten kdo jezdí málo. Tomáš řečený Tintěra celý cyklovýlet skvěle naplánoval. Jezdili jsme přírodou i po silnici, kolem vody i vodou, podél keřů i skrze ně. Ne, Tome, fakt supr, díky za to.

Kdo trochu znáte jižní Čechy, víte, jak je tam nádherně. My tudy jezdili křížem a někdy i krážem a to s denní kilometrů 40 až 50, někdy méně, jindy více. Jezdit na kole je prima, zvlášť když se vedle vás na těch hrbech drncají spolu s vámi vaši kamarádi. Přidejte hezkou přírodu a není co řešit. Toho jsem si fakt užíval, nevnímám jsem moc, kudy jedeme. To proto, že když takovou akci neorganizuju, úplně vypnu. Ztratit se proto nebylo vůbec těžké a navíc, když se zapovídáte s dobrými přáteli, tak se prostě ztratíte :-). Když jsem u těch cest, musím napsat, že jsme projížděli i cípem Rakouska, což bylo příjemným zpestřením, a můžeme

navíc říct, že jsme byli v zahraničí. Na další podrobnosti se když tak zeptejte Toma.

Jižní Čechy jsou rovinaté, jen sem tam jsme narazili na nějaký kopec. Dle některých účastníků expedice bylo kopců více. Po doporučení, aby si narovnali sedlo do správné polohy, se tento nepoměr vyrovnal. Spali jsme ve stanech. Někdy s heslem „Komár můj nepřítel“

na rtech. Komárů bylo letos totiž obzvlášť hodně. Naše drahocenné síly šetřilo doprovodné vozidlo značky Škoda Favorit, které přepravovalo batožiny, jídlo a vodu a kola těch, co je řídili. V řízení jsme se

střídali. Jídlo jsme si kupovali v supermarketech. Ráno a večer jsme vařili na našich málo výkonných vařících čaje ze sáčku či z louky, jedli čínské polévky nebo fazole, ne ty nebyly čínské, a také těstoviny a jiné rychlouvařitelné věci. V přírodě má i čínská polévka své kouzlo, zvláště když hladý hledáte lžičku. Mimo ježdění na kole jsme se občas koupali, no, mohlo toho být víc, škoda. Také jsme navštívili Třeboň se svými rybníky a tržnicí plnou zajímavých věcí. Já vnímal tu tržnici, ostatní říkali, že se v té Třeboni dobře najedli. Jak je vidět, zážitky jsou často velmi subjektivní. Celý tento výlet trval pět dní a byl hodně hodně supr. Na webu jsou nějaké fotky, tož mrkněte a příště můžete klidně s námi (www.wemb-loud.net).

Na závěr jednu perličku. Kdysi kdesi se objevil záznam z jednoho nejmenovaného cyklistického závodu. Tento záznam je naprosto věrohodný (aspoň doufám) a jestli se chcete hodně zasmát, tak si ho přečtěte. Zatím visí na www.rockshox.wz.cz pod heslem Král Šumavy.

-Jofny-

Vzpomínka v English camp aneb Think again

Týmy: **USA** - Minnesota (Matt, Chantall, Heidy, Karen G., Mark, Phil, Amy, Karen S., Luke, Amanda, Hannah, Chris, Tavor, McKeyla, All, Laura, Jen, Neil).

ČR - Wembloudáci (S.A.M, Pavlík, Alča K., Dáda, Pet'a, Rád'a, Lars, Markétka, Míša, Marek, Maya, Lenička, Sarrah, Pet'an).

Tož jak tam asi bylo? Úúúúúúúúúú!! To vám povím! Prostě super akce, kterou nám Pán Ježíš naprosto požeh-

nal! Nejen, že celý týden byl fakt o „přemýšlení“, ale dostalo se taky na srandu a navazování nových a dob-

rych vztahů s novými kamarádama (zejména s Fortikou☺).

Camp měl dost dobrej začátek už v buse, kdy jsme se tak navzájem seznamovali a prolomovali „ledy ostychu“☺ Když jsme dorazili, Amíci nám pěkně přišli naproti a začalo tolik očekávané „speakování“ po anglicku☺ No, šlo nám to, až na výjimky, pěkně ztuhla. Vlastně nešlo nám to vůbec, protože mezi studentama vládla panika z rozřazovacích pohovorů (která se hnala rychlostí Hermajsova auta - pozn. aut.).

Obvykle se každý campový den odehrává asi takto: budiček, snídaně, english class, přestávka, english class, oběd, volno, sporty, hry, večere, program, diskusní skupinky a večerka. Ale ve skutečnosti to nebylo tak monotónní, jak se zdá! Během anglických hodin se probírala různá témata podle úrovně skupinky, ale také se odpovídalo na otázky, které vyplývaly z textu ranních popo-rocko písniček, který mimocho-

dem měly většinou ohromný myšlenky! Takže jak vidíte, už během vyučovacích hodin jsme se kolikrát dostali k podstatě „bytí“☺

Za zmínku stojí taky Markovi večerní programy:o Nevím, jak bych to řekla...byly fakt dost dobrý:o) Mark je prostě ohromnej řečník a komik, takže programy měly svou váhu a pochopitelnou myšlenku! Nejlepší bylo, když si použil plastelínové figurky, alias Sama a Rád'u, a vysvětloval stvoření Adama a Evy...to bylo strašně cute (=roztomilý)☺

Hry...ty byly taky dobrý! Jednou si je připravili češi, podruhé zase amíci. Pořád tedy bylo něco crazy, ale zase na druhou stranu...ty úrazy...:o) No jo, sem tam si někdo vymkl kotník, někdo zase někomu šlápl na palec u nohy...sem tam byla nějaká ta nevolnost, teploty...ale i tak jsme to zvládli na jedničku a užili jsme si to úplně nejvíc!!!

Poslední dny byly hodně o přemýšlení. Mluvílo se o hříchu a taaak... ale pozor...na rozdíl od minulých let nebyla výzva. Bylo to takový přátelštější, přirozený a krásný. Nic nebylo hrocený, ale krásně se to samostatně vyvíjelo podle Boží vůle během celého týdne, a tak jsme získali mnoho opravdových přátelství, které můžeme teďka prohlubovat díky dalším akcím! A to je hodně dobrý!!!

Takže shrnuto, podtrženo... Pánu patří všechna sláva a díky za Jeho přítomnost, milost, vedení a ochranu za celý campový týden!

-Markéta M.-

Ohlasy na Divadelní minifestival v tisku

O našem divadelním festiválku bylo referováno s předstihem nebo následně v několika regionálních tištěných periodikách. Na následujících řádcích otiskujeme jeden z nich, který sepsala redaktorka M. Vašková a vyšel 20. listopadu v týdeníku Regionpress.

V Letovicích uspořádali divadelní festival

K obdivuhodnému činu se rozhodla parta mladých letovických studentů. Ti chtěli obohatit divadelní nabídku ve městě, a tak se rozhodli uspořádat nulťý ročník multizánrového minifestivalu.

„Před dvěma lety jsme spíše z recese založili divadelní spolek TotAm, což je zkratka ze slov TOTální AMatéři.

Divadelní kroužek totiž v Letovicích chyběl, poslední se rozpadl asi před patnácti lety. Tak se nás před dvěma lety několik ze skupiny křesťanské mládeže při církvi bratrské domluvílo a divadelní spolek byl na světě,“ seznámil nás s počátky TotAmu jeden z organizátorů festivalu dvaadvacetiletý student práv Tomáš Tintěra

Prvním divadelním kouskem spolku TotAm bylo představení Mrazice, hrané pro veřejnost i děti z dětských domovů. „V červenci nás pak napadla myšlenka uspořádat ve městě festival, tak jsme si řekli, proč to nezkusit?

Hraní divadla nás velmi baví a taky to byla jedinečná příležitost, jak zpestřit zdejší kulturní scénu i o tituly, které tu nejsou běžně k vidění,“ sdělil Tintěra.

Jeden z organizátorů se netajil skutečností, že přípravy třídní akce byly opravdu náročné. „Účinkuje zde přes sedmdesát lidí a o celý chod festivalu se staráme čtyři. S organizací podobných akcí jsme neměli žádné zkušenosti, ale chceme určitě pokračovat i příštích letech.“

Návštěvníci festivalu mohli od 16. do 18. listopadu shlédnout nejen představení spolku TotAm, ale i boskovice-

ké divadlo Naboso, divadelní kroužek DDM Letovice, dále účinkující z pantomimické skupiny z Prahy nebo divadelní spolek z Brněnce. Nutno podotknout, že na festivalu si na své mohl přijít téměř každý. Dramaturgie byla pestrá, zájemci se mohli také zúčastnit celoměstské hry, zajít si do čajovny nebo na koncerty. „Zájem o festival

nás překvapil, s návštěvností jsme spokojeni a doufáme, že to tak bude i nadále,“ sdělil Tintěra a dodal, že pomyslné dveře do divadelního spolku TotAm jsou otevřeny všem zájemcům a novým členům. „Jak už bylo řečeno, jsme soubor totálních amatérů a svému názvu dostojíme.“

Čajovny v přístavbě

Během podzimu minulého roku se rozběhl projekt pořádání pátečních čajoven po mládeži nejen pro mládež. Hlavní duše čajoven jsou Lucie Jiráčková a Martina Sedláská. Cílem bylo vytvořit místo, kde bude možné po mládeži v příjemném a inspirativním prostředí setrvat v družném či jiném rozhovoru. Tak se prostory přístavby v průměru jednou za tři týdny promění v svě-

kami ozářený prostor, kde si na měkkých matracích nebo méně měkkých stoličkách můžete vychutnat některý z dvanácti nabízených druhů sypaných čajů za dobrovolný příspěvek. Do čajovny byly z prostředků TotAmu zakoupeny čajové konvice a hrnečky, které je možné zapůjčit i pro jiné sborové akce.

-Tom T.-

Pozvání do dramatického kroužku

V listopadu loňského roku vedoucí dětského dramatického kroužku při Domu dětí a mládeže Letovice odešla na mateřskou dovolenou a ředitel DDM nás oslovil s nabídkou, zda bychom nechtěli vedení kroužku převzít. Odmítli jsme s tím, že aktivit už děláme víc než dost a na další nemáme kapacitu. A tak pan ředitel hledal dál. Asi po čtrnácti dnech jsme v tom však uviděli od Boha seslanou příležitost. Zjistili jsme, že pokud do toho půjdeme oba, tak to lze rozvrhnout tak, aby to bylo časově zvládnutelné. Také tato nabídka korespondovala s cíli, které

činnost TotAmu má naplňovat... Takže jsme do toho šli.

Máme tak možnost se každý týden věnovat deseti dětem většinou ve věku od 5. do 9. třídy ZŠ. Chtěli bychom tímto oslovit i další mladé zájemce o hraní divadla (či jejich rodiče), kteří spadají do daného věkového rozmezí a měli by zájem tento kroužek navštěvovat. Scházíme se každý čtvrtek od 17:00 do 18:00 většinou v budově DDM na Českobratrské ulici v Letovicích (budova staré modlitebny:-).

-Lucka J. a Tomáš T. -

Ahoj všichni v Letovicích!

Zdravím vás z Britských ostrovů! Zakotvila jsem v Londýně, v pěkné trochu snobské čtvrti plné umělců – Hamstead. Hned naproti je veliký park a za rohem kostel, kam teď patřím. Mým domovem je kazatelská rodina v pravém anglickém domě, kde se starám o 3 děti. Jsou to pěkní vykukové, ale mají chvíli, kdy jsou moc roztomilí:o) Jsem za tu rodinu moc vděčná, i když to není vždycky lehké. Dává mi to jiný pohled na život než jsem byla dosud zvyklá. Uvidíme, co budu říkat za rok – trochu se bojím:o)

Důležité ale je, že vidím, že to byla Boží vůle přivést mě zrovna sem a jsem za to moc ráda, protože za to jsem se modlila. Ještě nevím přesně proč jsem tady a co má Pán Bůh se mnou v plánu, ale určitě to bude rok, ve kterém se budu hodně učit – a to nejen angličtinu!

Občas jsem zmatená (jak lesní včelka a matu lidi kolem sebe – je to veselé:o)

Místní sbor – pokud jsem to správně pochopila – je oficiálně anglikánská farnost, ale prakticky je samostatný a evangelikální. Není moc velký a jeho středem proudí neustále noví lidé, což je dost dané tím, že do Londýna hodně lidí přichází za prací a většinou na určitý čas. Charakteristickým rysem sboru je přátelská a laskavá atmosféra. Shodla jsem se na tom s dalšími lidmi, že na nás zapůsobil nejvíc to, že člověk se tu cítí vítaný a přijatý! Je úžasné vidět, že žít ve společenství v Boží lásce je v praxi možné – z Boží milosti!

Jinak skoro při všech setkáních se vaří večere nebo něco a hodně tu rozvíjí službu dětem. Myslím že mají 6 zaměstnanců na plný úvazek. Já se zatím nejvíce pohybuji kolem malých kojenců batolat, což jsem nikdy nedělala! Ale v pondělí pomáhám na klubu pro děti do 11 let, tak se tam vždycky těším:o)! V neděli je ranní shromáždění pro rodiny s dětmi a starší lidi a večer je to samé pro mladé a učitele besídek z rána.

V týdnu se scházíme v domácích skupinkách, kde se rozebírá nedělní kázání. Já jsem ve skupince s Martinou – jedinou Češkou ve sboru – takže si můžu za konverzovat v mateřštině.

Jediné co mi chybělo, bylo hudební vyžití. Ale i v tom se o mě Pán Bůh stará, protože nejméně jednou týdně jdu na nějaký koncert, začala jsem chodit do pěveckého sboru a doufám, že se postupně víc zapojím i do hudby ve sboru.

Když se mě lidi ptají na, jak to je v našem společenství, jsem trochu zmatená, protože občas nevím o jakém sboru mám mluvit – Letovice nebo Vsetín? Ale myslím, že se už trochu zorientovali:o)

Děkuji moc všem, kdo si na mě občas vzpomenu (zvláště v modlitbě) a přeji vám, aby vám Pán Bůh ve sboru žehnal a vedl vás dál.

-Hanka Fišerová-

Dvě tváře samoty

Samota.

*Slovo zaskočené, opuštěné
uprostřed hluku
života.*

Samota.

*Jak bezbarvé světlo ve skleníku
místo květin
prázdnota.*

Asi si nezvykneš.

*Bolí ten nenaplněný čas
a touha po ruce,
již nestiskneš.*

Nepoznání.

*Tichá přítomnost věrného Boha,
co mění samotu
v požehnání.*

-Lucie Jiráčková-

Krávy v Protivanově bude hlídat svatý František

V nadmořské výšce šest set osmdesát metrů se rozkládající Protivanov nedaleko Boskovic má od začátku prosince jeden z nejmodernějších kravínů v zemi. Podle místní tradice při otevření neopomněli pozvat římskokatolického kněze, aby celý zemědělský objekt požehnal. Protivanovský kněz Pavel Holešovský pak svěcenou vodou pokropil všechny provozovny kravína. Navíc v budoucnu bude kravín zdobit a jeho obyvatelky tak střežit ještě socha svatého Františka, který je podle katolické tradice patronem zemědělců.

-Tom T. dle MfD -

Časopis letovické ŘKC farnosti v lednu nevyšel

Máme nedostatek příspěvků i příspěvatelů, a proto v lednu žádný časopis nevyjde. Tak těmito slovy by se dalo shrnout stanovisko redakční rady farního časopisu Hledání, který je zdarma k dispozici v podobě tištěné pro návštěvníky římskokatolických bohoslužeb i v elektronické na stránkách farnosti. Vycházel každý měsíc po mnoho let a i nezainteresovaný čtenář v něm mohl najít zajímavé postřehy a podněty. „Záleží jen na Vás, jestli číslo v únoru vyjde a bylo by ostudou pro tak velkou farnost, kdyby časopis zanikl,“ zní výzva vydavatelů k farníkům. Situace našeho časopisu sice není tak vyhrčená, ale snahy o větší zapojení širší čtenářské obce do jeho tvorby jsou obdobně dlouhodobě bezvýsledné:o(

-Tom T.-

Rozhovor s... *Markem Pezlarem*

Věk: 23 let

Sourozenci: bratr Michal (26 let)

sestra Pavla (14 let)

Narozen: v Ostravě

Bydliště (trvalé☺): Frýdek-Místek

Bydliště (přechodné ☺): Letovice

Jaký je Marek Pezlar? **J**aké jsou tvé klady a zápory?

Mezi kladné vlastnosti u sebe považuji pomoc, rád si povídám s lidmi a sdílím se s nimi. Také vnímám, že jsem vytrénovaný v tom, být pečlivý a precizní.

Na druhou stranu mám problémy se sebeovládáním a přijímat někdy napomenutí od lidí. Občas se to ve mně pěkně bije. Někdy postrádám trpělivost. Rád bych chtěl věci urychlit a změnit jejich průběh.

Na co ve svém dětství vzpomínáš rád a naopak na co ne?

Vzpomínám a vybavuji si bezstarostné dětství, to kdy člověk nic neřeší a v podstatě se baví tím, co má rád. V dětství jsem hrál hodně fotbal a dost jsem se mu věnoval.

Na co nerad vzpomínám, tak jsou hádky mezi rodiči. A co se týče po stránce křesťanské, sice to je už trochu starší období, tak mě mrzí, že na střední škole jsem byl špatný příklad křesťana. V té době jsem si liboval v pití alkoholu, cigaretách a budoval jsem si autoritu u svých spolužáků a kamarádů na základě pýchy a nadřazenosti. Myslel jsem si, že jsem byl někdo. Ale opak byl pravdou. A to mě do dneška mrzí!!!

Měl jsi kamarády?

Ano, kupodivu jsem měl dost kamarádů.

Jaké jsi měl při tom pocity, nedalo by se to nazvat slovem SAMOTA?

Nemyslím si, že bych v dětství prožíval nějaké osamocení, to asi přišlo hlavně během střední školy. Vždy, když jsem prožíval období samoty, tak první kdo to schytal byl Bůh. Bylo to pro mě strašně bolestivé a nechápal jsem, jak tohle může Bůh dopouštět. V té době jsem to hodně bral jako nespravedlivou věc pro člověka, kterou Bůh dopouští. Ale po čase jsem si uvědomil, že to tak není, že nikdy nejsem sám! S odstupem několika let jsem věděl, že vše má svůj pádny důvod a smysl. V té době se jednalo pro mě o samotu v oblasti rodiny a samotu ve vztahu.

Ve dvaceti letech ses osamostatnil. Co bylo dál?

Vlastně hned po střední škole jsem nastoupil na hotel Kam, kde jsem konal rok a půl civilní službu a poté jsem tam rok zůstal na plný úvazek. Dá se říct, že nástupem na civilní službu jsem „odešel“ z domova.

A co ty a služba?

Uvědomuji si, že jsem teď v místě, kde mě Pán Bůh povolal a poslal. Dá se říct, že i hodně zajímavým způsobem (když tak vysvětlím osobně ☺). Jinak se snažím vnímat Jeho hlas, konkrétní kroky, záměry a důvody proč zde jsem a poslušně v tom všem stát.

A co tvá služba před tím? Pokud byla, jak skončila?

Svou službu před tím pro Pána Boha jsem vnímal vstupem na civilní službu, když jsem pracoval na křesťanském hotelu KAM. Bral jsem to, že pracuji pro Boha. Od manuální činnosti jsem tam dělal v podstatě všechno, ale byla to dobrá škola a hlavně služba. Ale za nějaký čas si mě Pán Bůh začal používat i jinými směry. Byla to oblast hlavně mezi nevěřícími dětmi v blízkém Frýdlantu, ale také i na hotelu ve vedení skupinek a rozhovorů pro zaměstnance hotelu.

Nemáš zkušenosti se službou, která svým způsobem nebyla na místě a jsi z ní tak zhruba poučen?

Nemůžu říct, že bych někdy sloužil tam, kde bych si později uvědomil, že jsem

do toho neměl nikdy jít. To ne! Ale mám zkušenost spíš s tím, že jsem dostal určité obdarování od Pána Boha a v tom jsem zpochybnul a bral to jeden čas jakou svou zásluhu. Potom mě Pán Bůh musel hodně uzemnit, abych si uvědomil svou pýchu!

Co bys chtěl vzkázat sboru?

Jsem vděčný za tenhle sbor, za lidi v něm. Za to, že jsem zde a že mám okolo sebe tuhle duchovní rodinu. Modlím se za sbor i za lidi v něm. A vyznávám s Jozuem, že: „Já a můj budeme sloužit Hospodinu!“ Ale taky se ztotožňuji s apoštolem Pavlem: „Prosím Vás bratří, pro jméno našeho Pána Ježíše Krista, abyste všichni byli svorni a neměli mezi sebou roztržky, nýbrž abyste dosáhli plné jednoty smýšlení i přesvědčení“ (1.Kor. 1, 10).

-Luboš Bohátec-

Kalendář akcí

Mládeže v únoru

- 2. 2. - Film „Hra o bláznech a lidech“, KD Letovice v 18:00
- 9. 2. - mládež má Sam + Základy
- 16. 2. - mládež má Mark Gold - život Saula
- 17. 2. - Čajovna s Markem G.
- 23. 2. - mládež má Mark Gold - život Saula
- 24. 2. - Duchovní sobota

Sbor CB

- 12. – 18. 2. – Národní týden manželství
- 4. 2. – Br. Mečkovský (BJB Olomouc), 9 hod.
- 18. 2. – Br. Mark Gold (USA), 9 hod.
- 25. 2. – Br. Mark Gold (USA), 9 hod.
- 4. 3. – Výroční členské shromáždění, 14 hod.

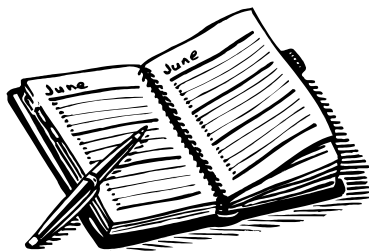
Vysílání pořadu EXIT 316 na ČT2

Vina	5.2. – 15:40	7.2. – 13:20
Bolest	12.2. – 15:35	14.2. – 13:30
Život pro druhé	19.2. – 15:40	21.2. – 13:30

Výhled

- 3. – 8. 7. Potlač a popojed', III. etapa
- 22. – 29. 7. Kristfest
- 27. 8. – 2. 9. NaMax Třebíč
- 15. – 17. 11. Divadelní minifestival, 2.ročník

-Tom T.-

Hra o bláznech a lidech

Tak zní název amatérského filmového počínu, který od srpna minulého roku točili nadšenci z okruhu ochotnického spolku TotAm. V padesát minut trvající psychologické pohádce si zahrálo 36 herců a 11 koz. Filmovalo se v exteriérech na mnoha místech Českomoravské vysočiny, na náměstí v Olešnici i letovickém zámku. Autor

scénáře i režisér v jedné osobě je momentálně ve druhém kole přijímacího řízení na

katedru režie pražské FAMU. Naším cílem bylo vytvořit zajímavý příběh, který donutí diváka přemýšlet. Jak se celý projekt podařil můžete posoudit sami na premiéře v pátek 2. února 2007 od 18 hod. v Kulturním domě Letovice. Vstupné je dobrovolné!

-Tomáš Kratochvíl-

Bylo nám někdy líp... - časopis (nejen) mládeže CB Letovice. Vydává **TotAm**.

BNNL

Šéfredaktor: Tomáš T. (tomas.tin@seznam.cz)
Sazba a grafika: Ruda S. (rudolsychra@centrum.cz)
Výtvarná spolupráce: Luboš B. (l.bohatec@seznam.cz)
Jazyková korektura - částečně proběhla
Cena: za „dobrovolný“ příspěvek do kasičky TotAmu
Příští redakční uzávěrka - není stanoveno
Nynější náklad je 50 ks.

www.cb.cz/letovice www.wembloud.net www.totam.wz.cz www.oselim.net